

Ветерани праці ідуть на пенсію

9 жовтня 1956 року в другій хімічній аудиторії відбулися проводи пенсіонерів, що вирішили піти на відпочинок. Колектив тепло проводжав своїх старіших співробітників, які майже все своє життя віддали праці в університеті, великій справі виховання молодого покоління спеціалістів. Серед них найстаріший професор університету Микола Петрович Жинкін, який 50 років життя, творчої праці віддав нашому університету. 60 років працював препаратором на біологічному факультеті Іван Олексійович Васенко. Не одне покоління студентів пройшло перед його очима.

Товариші Яременко, Сластьонов, Осипова від імені партійної і профспілкової організацій подякували старим ветеранам праці за чесний і самовідданий труд. З словами гарячих привітань і сердечних побажань виступили і інші товариші.

Під оплески присутніх пенсіонерам вручають букети квітів і подарунки.

В своїх схвильованих виступах пенсіонери гаряче дякують партії і уряду за батьківську чуйність до радянських людей. Після урочистої частини з концертом, присвяченим проводам пенсіонерів, виступила університетська дитяча самодіяльність.

Р. ЧОПП.

Сталінські КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордену Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 29 (864) Понеділок, 22 жовтня 1956 р. Ціна 20 коп.

Працювали студенти сумлінно

Недавно в редакцію надійшов лист від керівництва колгоспу імені Молотова Скадовського району, Херсонської області, в якому вміщене прохання надрукувати в нашій газеті подяку колгоспників студентам філологічного факультету за допомогу, подану ними під час збиральної кампанії.

В листі накісано: «В нашому колгоспі хороше трудився на збиранні кукурудзи колектив студентів університету в кількості 130 чоловік. Дорученої справи він поставився з усією серйозністю.

Студенти були розбиті на групи і ланки. Між бригадами, ланками, а також між окремими студентами розгорнулося соціалістичне змагання. Це сприяло виконанню і перевиконанню денних норм. Треба відзначити, що поряд з виконанням норм виробітку збирання кукурудзи проводилося якісно і без втрат.

Особливо сумлінно працювали такі товариші: Любов Кірячек, Таїса Крайник, Володимир Савченко, Володимир Баткалов, Віктор Сватенко,

Багатий урожай виростили в цьому році колгоспники артіль м. Молотова (село Михайлівка, Скадовського району на Херсонщині). У вересні студенти університету були направлені на допомогу в збиранні сільськогосподарських культур. Наш другий курс українського відділення філологічного факультету одержав завдання допомогти колгоспу ім. Молотова в збиранні кукурудзи.

Добре потрудилися студенти на збиранні багатого врожаю. Правління колгоспу, партійна і комсомольська організації відзначили роботу нашого курсу (разом з III і IV курсами) Червоним прапором і почесними грамотами.

Та не можна забувати і того, що успішно працювали студенти також дякуючи правлінню колгоспу, яке правильно організувало роботу, забезпечило нас транспортом, квартирами, харчу-

Сердечне спасибі колгоспникам

ванням. Бригадир першої бригади, в якій ми працювали, Антон Кузьмич Куликов вдало розмистив студентів по хатах колгоспників, де їх прийняли як рідних дітей. Ми щиро вдячні колгоспникам, які по-батьківському прийняли нас. Тепло ставилися до викладачів і студентів А. К. Куликов і його дружина Тетяна Іванівна, І. Г. і Т. Т. Конькови, К. А. Макарова, М. Й. і В. І. Зуденкови, П. Л. Прус, Н. С. Кураєва, І. В. Дьоров, М. А. Белімова, М. А. і І. М. Барик, П. П. і М. М. Кузьмичови, О. В. Максимова та А. М. Фількіна.

Село Михайлівка — культурне село, в усіх хатах є радіо, в біль-

шесть вже горить лампочка Ілліча. В селі є водогін, подвір'я чисті вулиці обсажені деревами, є новий гарний клуб.

Ми раді, що побували в колгоспі ім. Молотова, де, зміцнюючи господарство колгоспу і підносячи добробут, чесно працюють хороші радянські люди. Ми сердечно дякуємо голові колгоспу вмілому організаторові Миколі Омеляновичу Золотаревському секретарям партійної та комсомольської організації за велику увагу до нас.

Ми одержали велике задоволення, допомігши колгоспникам. Відповідаючи на запрошення колгоспників, говоримо, що охоче прийдемо до них збирати урожай і на наступний рік. Бажаємо їм нових трудових успіхів, заможного і щасливого життя.

М. КЕНІГСБЕРГ,
кандидат філологічних наук.

ЗОЛОТАРЕВСЬКИЙ, голова колгоспу,
СИТЕНКО, секретар парторганізації.
Колгосп імені Молотова, Скадовський р-н,
Херсонська область».

Недавно відбулось засідання партійного комітету університету. Партком заслухав і обговорив звіти проректора го науковій частині тов. Лаврушина про підсумки нового набору аспірантів, проректора про стан підготовки університетських приміщень до зими. Було також обговорено попередні підсумки цієї допомоги, яку подали студенти

Харківського університету по збиранню врожаю на цілинних землях та на полях Херсонської і Харківської областей. По цьому питанню партійний комітет заслухав звіти тов. Астахова про вклад студентів в боротьбу новоселів за цілинний хліб, т. Кривця про допомогу колгоспникам Чаплинського району Херсонської області, т. Кнейчера про участь студентів у збиральній кампанії на полях Скадовського району тієї ж області.

Особливо жваве обговорення викликали на парткомі питання, пов'язані з допомогою студентів в збиранні цьогорічного врожаю. Доповідачі у своїх виступах відзначили, в яких умовах проходила чи проходить робота студентів в колгоспах та радгоспах, говорили про передовиків та ударників, що чесно, добросовісно трудяться на колгоспних полях.

По кожному з заслуханих питань партійний комітет прийняв розгорнуті рішення. Зокрема було наголошено на необхідності відзначити подяками, преміями, занесеннями на дошки пошани тих викладачів та студентів, які добре проявили себе під час роботи в колгоспах, показували зразки чесного ставлення до праці і до покладених на них обов'язків.

Г. МАТВІЙЧУК.

НА ЛАНАХ ХЕРСОНЩИНИ

Колгоспники одержали значну допомогу

В цьому році студентська молодь подає велику допомогу колгоспам і радгоспам нашої країни у збиранні багатого врожаю сільськогосподарських культур. Студенти нашого університету не відстають у цьому від інших вузів.

16 вересня викладачі і студенти біологічного факультету разом з колективами інших факультетів прибули в Херсонську область для допомоги в збиранні кукурудзи. Всі студенти-біологи були направлені у великий Чаплинський радгосп, що володіє посівною площею понад 18 тисяч гектарів.

Перед студентами було поставлене відповідальне завдання — в найкоротші строки зібрати кукурудзу з площі в кілька сот гектарів. Розподілившись по 4 відділеннях радгоспу «Чаплинський», студенти гаряче, з запалом взялися до роботи. Спершу треба було зібрати насінню кукурудзу. Крім кукурудзи на харчові і фуражні потреби, Чаплинський радгосп вирощує на великій площі також насінню гібридну кукурудзу. Збирання її — складна і відповідальна справа. Треба старанно і обережно зібрати окремо качани батьківської і материнської форми, не допускаючи жодної плутанини.

Треба сказати, що студенти сумлінно виконали цю роботу, давши до того ж високу продуктивність праці. Добре працювали тут студенти з 3-го та 4-го відділень радгоспу. Так, на 4-му відділенні група біологів у складі 70 чоловік за 10 робочих днів збрала насінню гібридну кукурудзу сорту ВІР-42 на площі понад 50 гектарів. Студенти самі вантажили і вивозили качани; більше 125 тонн цінного посівного матеріалу було здано державі.

Закінчивши збирання гібридної кукурудзи, студенти переключилися на збирання харчової кукурудзи сорту Харківська № 10. Приємно було відчувати, що сорт кукурудзи, виведений на Харківській селекційній станції, дав високий урожай. Деякі качани нараховували понад 900 зерен.

На збиранні одразу ж розгорнулося соціалістичне змагання. Дирекція радгоспу встановила порядок нагородження кращого відділення перехідним Червоним прапором, а кращої бригади — вимпелом. Найкращих успіхів по радгоспу досягли бригади тт. Федосеєвої, Булавіна та інших. Добре працювали на збиранні кукурудзи в 4-му відділенні ланки Асі Новікової (студенти Т. Плахута, О. Светікова, О. Нікітіна), Галі Рудченко (М. Матвієнко, В. Соренко, В. Чернатенко, К. Лискобилка) та інших.

Незважаючи на те, що спочатку довелось зіткнутися з цілим рядом труднощів в розміщенні студентів, в налагодженні харчування, в організації праці, настрої у студентів весь час був бадьорий, робота йшла дружно і весело.

На вантаженні зерна добре працювала бригада хлопців у складі Ю. Холодного, В. Леснікова, В. Новохатки, Божка. Приємно відзначити, що в спільній праці здружилися і зблизилися студенти університету та Педагогічного інституту; між ними виникла справжня товариська згуртованість, дружнє єднання. Відносини взаємного довіря склалися також між викладачами — керівниками груп та студентами. Вони

в процесі спільної роботи ближче познайомилися між собою. З великою повагою ставилися студенти до викладачів М. Г. Мілютіна, О. І. Булавіна, О. П. Силіна, Н. І. Івченко, які завжди виявляли шире піклування про студентів і вміло організували роботу своїх бригад.

Треба сказати, що комсомольська робота під час збирання кукурудзи на 4-му відділенні радгоспу дещо занепала, члени комсомольських бюро 3-го і 4-го курсів не відчували відповідальності за стан трудової дисципліни, не вживали з свого боку ніяких заходів до окремих її порушників, не допомагали керівникам груп боротися за високий рівень свідомості, за високі виробничі показники, не очолили соціалістичного змагання. Вони трималися збоку від усіх цих питань і навіть не намагалися збудити і організувати активність самих комсомольців. Не виходили стінгазети і бойові листки, а комсомольські збори проводилися з ініціативи викладачів, а не комсомольських активістів — членів бюро.

Зараз студенти біологічного факультету працюють на збиранні кукурудзи та інших сільськогосподарських культур в Ново-Водолазькому районі Харківської області. На наступних комсомольських зборах, які відбудуться на факультеті після повернення студентів, треба буде викрити недоліки комсомольської роботи під час перебування студентів на збиранні врожаю та виявити їх причини.

Л. ГЕЛЬФЕНБЕЙН.

В партійному комітеті

Хроніка

НЕЩОДАВНО за рішенням Вищої атестаційної комісії атестат професора був вручений В. Г. Хоткевичу.

Ряд наших викладачів — В. І. Астахов, Б. А. Шрамко, М. К. Колесник, А. С. Колодяжний, С. В. Цукерман сдержали атестати доцентів.

ЦИМИ ДНЯМИ відбулось засідання Вченої ради університету. На раді був затверджений план роботи університетського видавництва на 1957/60 роки.

УСПІШНО захищені дипломні роботи, наближається до кінця здача державних іспитів студентами-заочниками історичного, географічного, філологічного та економічного факультетів нашого університету.

Нова учбово-дослідна ділянка

В зв'язку з ліквідацією біолого-географічного факультету Харківського пединституту, біологічному факультету ХДУ передано земельну ділянку площею в 1 гектар під учбово-дослідну ділянку. Ця ділянка буде ви-

Пройде зовсім небагато часу, і новий загін висококваліфікованих спеціалістів з дипломами ХДУ приступить до роботи в школах та на підприємствах країни.

З ПОЧАТКОМ нового учбового року поновили свою роботу гуртки для найменших учасників художньої самодіяльності — дітей працівників університету.

В балетний, вокальний, в гурток художнього читання прийшло «молоде» поповнення — 6-річні.

З захопленням виконує балетні па Таяна Коноваленко, уважно прислухається і старанно виконує поради керівника малесенька учасниця вокального гуртка Наташа Коваленко.

користана для організації різноманітних дослідів та як база для польової практики з методики природознавства.

Колектив біологічного факультету приступив до освоєння прийнятої ділянки.

Г. ЛЬВОВ.

ДОРОГА БУЛА нерівною, важкою. Машину весь час трясло и кидало в різні боки. Шість годин такої їзди від Кокчетова до радгоспу всіх нас відчутно утомили.

До самого горизонту лежала віками незаймана, а тепер обжита, любовно розроблена працею новоселів-патріотів цілинна земля. Трохи не така, якою ми уявляли її з газет і книг, а взагалі з тими ж фарбами, з тією ж безмежністю, і, що найбільше вражало, і радувало нас, — це була справжня піднята цілина.

Ось, нарешті, і радгосп. Радісно і привітно зустріли нас хазяїни великих врожаїв. Перш за все нас нагодували, а потім відбувся мітинг. Коротко і ясно розповів нам директор радгоспу т. Тунік про велике невідкладне завдання, що стоїть перед колективом новоселів,

Перший день на цілині

— зібрати без втрат більше 29 тисяч гектарів хліба. В його промові відчувся і привіт і вимогливість, викликані високою відповідальністю перед народом, перед державою за довіру врожаю, що обіцяв бути надзвичайно багатим.

Скільки дозволив час, ми обдивились центральну садибу радгоспу. За короткий строк (адже радгоспу тільки 3 роки) тут, на березі степового Ішиму, виростало справжнє робітничє селище. Тут ми відчули, наскільки були ми далекі від дійсності, наївні, коли, покидаючи стіни рідного Харківського університету, везли з собою... дрива на цілину.

...На другий день ми познайомилися з людьми і по-

лями 7-ї бригади. Навесні бригада засіяла до 4 тисяч гектарів пшениці. Зараз тут спіє величезний урожай. Ми моволі думалось, що прості, скромні радянські люди на цілині роблять велику справу для країни, щоденно проявляють героїзм і самовідданість.

Але серед великих справ є і непомітні, інколи достойні хвали, інколи засудження. Такі прикрі неолоки зустрічались на кожному кроці, мимоволі кидалися в очі.

Ми їхали з обліковцем Віктором Сачуком і говорили про справи бригади. Я дізнався про невтомного трудівника комуніста Андрія Івановича Карася, який навесні засіяв більше 900 гектарів пшениці і зараз, на сінокосі, не сходить в тракторі від зорі до зорі, подаючи хороший приклад іншим робітникам. Його ми застали біля поламаних косогонів. Проклинаючи все на світі, він займався ремонтом, а поруч жалівся, звертаючись невідомо до кого, механік Цапенко.

— І поламалась, скажена,

у того бригадира, де помічником мій син, — бубонів старий. — І чого б не у Голишевського, чи у Лаготи, а то в сина... До бригадирів Малишевського і Лагути механік пред'являв якийсь свій, особливий рахунок і при цьому чи то навмисне, чи то всерйоз вічно плутає і перекручує їх прізвища.

— А де ж його син? — спитав я одного з робітників.

— Біс його знає, день в бригаді працює, тиждень гостює в дружини на центральній садибі, — почувлась відповідь.

Пізніше ми познайомились і з бригадиром Малишевським. Знайомство відбулось децю в незвичайній обстановці: Малишевський, оточений тсваришами, розгублено озирався навколо, на нього з усіх боків сипались жарти.

— Ти знаєш, що таке мило? — Ти коли-небудь мився, Толя?

Дзвінкий голос, що потонує серед сміху, вимовив: — Йому ж дружина на це директиви не дає.

Іноді серед чистих високих посівів пшениці трапляються ділянки, на яких густо проросли сорняки. Між голів соляника росте впереміжку з лебедою і полинем пшениця.

— Неув'язочки в роботі головного агронома Ошкадьорова, — пояснив Сачук, — кукурудза у нас ще не вся прополена, посіви еліти не оброблені.

Всі ці недоліки наводили на думку, що в радгоспі ми не будемо зайвими. Всюди відчувається гостра нестача робочих рук: на сінокосах, на обробці посівів кукурудзи, на ремонті комбайнів, тракторів, на радгоспному будівництві. Справ багато. І в кожного з нас є бажання потрудитись, допомогти молодіше стати на ноги, зібрати державі великий врожай.

Увечері ми повернулися на польовий стан бригади. Над горизонтом горіла зоря, схована вершинами хмар, високо в небі плавала біла половинка місяця. Поволі, важко похитується пшениця, вітрець то спадав, то набігав знову легкими поривами і відчувалась його особлива вечірня слабкість. Степ засинав.

Аркадій ФІЛАТОВ, студент.

РОЗПОВІДАЮТЬ АРХЕОЛОГИ

ЦЬОГО ЛІТА ми, першокурсники, разом з старшими студентами історичного факультету приймали участь в роботі археологічної експедиції. Зокрема, одним з об'єктів дослідження було Донецьке городище епохи Київської Русі. Розкопки цього городища ведуться з 1955 року, а керує ними доцент Б. А. Шрамко.

В результаті проведеної за два роки роботи одержано досить повне уявлення про цю давню кріпость. Землянки, які служили житлами в ранню слов'янську епоху VIII—IX ст. ст., розташовувались по одній лінії зі сходу на захід. Великий інтерес являє остання землянка, що збереглася дуже добре. При розкопках цього житла був дуже чітко видний вхід (три східці), вікно та велика глинобитна піч. На зводі печі були виявлені залишки великої глиняної сковороди. Сам звід був збудований з великої кількості глиняних конусів.

На території городища тільки в цьому році розкопано десять зернових ям. Розкопка цих ям була для нас найважливішою роботою, бо вони були забиті міцно утрамбованим ґрунтом або каменем, а досліджувати те, що знаходилося в ямах, доводилось ретельно. В

Розкопки на березі річки Оскол

Північно-Донецька археологічна експедиція нашого університету під керівництвом доцента Б. А. Шрамка в цьому році вела археологічні розвідки в різних місцях нашої області. Зокрема, в червні проводились дослідження великої могили і давнього поселення біля села Піски Радьківської, Воронського району. Розкопана нами могила стояла над живописною заплавою ріки Оскол. Висота її досягає 2,5 метра, невідлячись на те, що на протязі кількох років могила розорувалася. В основі своєї вона має площу в 500 кв. метрів.

Розкопки могили продовжувалися досить довго, хоч при цьому застосовувався скрепер. Під час розкопок була виявлена різноманітна кераміка бронзового віку та ряд інших речей. Цікаві знахідки ретельно відретушованих ножів, скребків та інших кам'яних знарядь. У великій кількості зустрічались кістки домашніх і диких тварин — корови, коня, свині, оленя, лося. Є залишки вогнищ, пов'язаних з похоронами.

Майже в центрі могили на глибині 60 сантиметрів був знайдений глиняний посуд баночної форми,

На Донецькому городищі

двох з них знайшлися залишки зерен ячменю, жита, пшениці.

Під час розкопок були виявлені цікаві знахідки.

Багато знайшли ми посуду. В цьому році знайдено дві цілих глиняних посудини IX—XIII ст. ст. Одна з них дуже красиво орнаментована. Крім слов'янського посуду, ми знайшли оригінальні зразки кераміки — бронзової і скіфської.

Знайдено в цьому році і немало оздоб із скла, бронзи, кістки. З них треба відзначити підвіску з бронзи у вигляді спіралі, що служить доказом того, що на цій території в період Київської Русі мешкало слов'янське плем'я північан.

Особливо цікаві знахідки виробів з заліза. За час експедиції виявлено кілька уламків ножів, кілька різновидностей наконечників стріл, цвяхи різної форми, староруський замок, два кресала для добування вогню, дві підніжки від стремен та багато інших предметів. Вони свідчать про розвинуте металургійне виробництво на нашій території в IX—XIII ст. ст.

ми, який відноситься до пізнього бронзового віку. Було виявлене також впускне середньовічне поховання. Давні поховання цієї могили взагалі складають великий інтерес. Вони знайдені на глибині 4,5 метра від вершини могили. 4 основних поховання знаходились у невеликих підземних печерах-катакомбах. Були знайдені залишки жінки і дитини, при чому кістки їх були забарвлені охрою в червоний колір. Біля входу в першу могилу була знайдена глиняна посудина з красивим різним і шнуровим орнаментом.

В дитячому похованні був знайдений посуд з більш простим шнуровим орнаментом. Був також виявлений інший посуд з красивим орнаментом та бронзове мисто, яке є рідкою знахідкою для цієї епохи.

Всі ці знахідки свідчать про те, що могила була споруджена населенням, яке відноситься до племен катакомбної культури. Вони жили на нашій території ще в другому тисячолітті до нашої ери. Участь в розкопках принесла всім нам велику користь, бо ми одержали можливість на практиці познайомитись з методикою польових археологічних робіт.

В. МІХЕЄВ,
студент II курсу
історичного факультету.

В УНІВЕРСИТЕТІ ПОЧАЛАСЬ ПІДПИСКА НА ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ НА 1957 РІК. ПІДПИСКУ ПРИЙМАЮТЬ ФАКУЛЬТЕТСЬКІ УПОВНОВАЖЕНІ. СВОЄЧАСНО ПІДПISУЙТЕСЬ НА ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ!

НАРИС

Л. БОЛЕСЛАВСКИЙ

Из лирической тетради

Пришел я с желанием ясным

Стихи для тебя написать.

И что же? Сидел я напрасно.

Лишь кляксою испачкал

тетрадь.

Для девушек многих, бывало,

Легко сочинял я стихи.

Но, видно, и чувства сначала

Не менее были легки.

* * *

Ты утверждаешь: нет любви,

И все замкнула двери.

Но как любовь узнает тот,

Кто сам в нее не верит?

Ты не таешь. Ищи того,

Кто в мире всех дороже.

Ищи! Ведь, может быть, и он

В любовь не верит тоже.

ПРО ЦЕ ЦІКАВО ДІЗНАТИСЬ

Загадка Кенсингтонського каменя

З історією «доколумбових відкриттів» Америки пов'язано багато підробою.

Давні скандинавські перекази (саги) зберігають оповідання про плавання норвезьких поселенців з Ісландії до берегів Північної Америки.

Записані в 13 і 14 сторіччях ісландські саги повістують про великі політичні події в історії північних країн Європи, Англії, Шотландії, Франції, Київської держави. Вони зберегли відомості про заселення скандинавами Гренландії і, зрештою, бережжя Північної Америки.

Про відкриття норманами Америки розповідають «Сага про гренландців», «Сага про завоювання землі», «Сага про Еріка Красного» і посередньо — ряд інших джерел.

Багаторазово в Америці знаходили написи «скандинавського» походження. Ще в 1680 році в 34 милях на південь від Бостона був знайдений камінь з висіченими на ньому загадковими письментами, які негайно були визнані скандинавськими. Але виявилось, що ці знаки не мають нічого спільного зі скандинавськими ні з іншими відомими типами алфавіта. Це взагалі не напис, а так звана «писаниця» — камінь з зображеннями різних фігурок і замислуватих значків, що зустрічаються у багатьох народів.

В 1891 році швед Олаф Оман придбав в штаті Мінесоті, поблизу міста Кенсингтона, землю, яку почав обробляти. В серпні 1898 року він розчищав на своїй ділянці цілину, яка ще залишилася. Багато зусиль було прикладено, щоб витягти з землі пеньок зрубаної 90-річної осики. Пень був, нарешті, витягнутий. Коріння дерева міцно охоплювали велику брилу граніта, що мала прямокутну форму. На двох її боках виділились рунічні письмена, які Оман прочитати не зміг.

З міста Мінеаполіса з'явилися філологи-скандинавісти. Вони прочитали напис, зміст якого приголомшив вчений світ обох півкуль.

Текст рунічного напису на давньоорнорвезькій мові свідчив: «вісім готів (тобто шведів) і 22 норвежці в плаванні із Вінланда на захід зупинились тут в двох днях шляху північніше від цього каменя. Ми ловили рибу один день, а коли повернулись, знайшли десять наших людей мерт-

вими і в крові. Свята дівка Марія, врятуй нас від загибелі». На бічній грані каменя вирізані слова: «десять наших людей ми залишили на березі для нагляду за кораблем (чи кораблями) в 14 днів шляху звідси. Рік 1362».

Сенсація, викликана кенсингтонським каменем, цілком зрозуміла. Виявляється, колонія Вінланд, всякий слід якої зник ще в XI сторіччі, існувала в 1362 році! Мешканці Вінланда влаштували в 14 сторіччі подорожі на тисячі кілометрів вглиб материка. Зрештою, серед мешканців колонії були шведи, що вже є цілкомовною новиною.

Вчені-скептики вказували, що синтаксис напису типовий для людини, що мислить по-англійському, що шведів у Вінланді не могло бути, що, зрештою, визначення дати неправдоподібно для 14 сторіччя — люди того часу були, ясно, релігійними і писали б по суворих правилах — «в році господньому 1362», або «в році від втілення господа 1362» і т. п.

Справжність кенсингтонського каменя до цього часу не вдалось довести. Найсуттєвіше — ніхто не міг підтвердити, як з'явився камінь на поверхні землі. Це відомо тільки з слів Омана. Ніхто не спростував думки вчених, які стверджували, що напис на камені — справа рук спеціалістів-рунологів, рідною мовою яких була англійська. Видимо, кенсингтонський камінь є блискучою підробкою.

Звичайно, немає нічого дивного в оповіданнях про подорожі норманів у Вінланд. Відстань від Гренландії до Америки невелика: значно менша, ніж шлях від Гренландії до Норвегії. Немає нічого неправдоподібного і в оповіданні про поселення гренландців десь на Атлантичному бережжі Північної Америки. Але ніяких справжніх археологічних знахідок, які б підтвердили, що нормани були в Америці, до цього часу не знайдено.

Плавання норманів у Новий Світ залишається до цього часу надбанням саг, не підтвердженим документами.

М. КОГАН.

3 газети
«Ленинградский университет».

Редактор Г. ПОПОВ.